

במדינה

סטודנטים

חרבות בקמפוס

באוניברסיטת תל-אביב מתארגנת

קבוצת קמפוס חרשה,

שבה מעורבים

יהודים וערבים

„לקראת שנת הלימודים החדשה התחלנו כבר להשחין חרבות“, הבטיח אחד מראשי הסתדרות הסטודנטים באוניברסיטת תל-אביב לפני שבועות אחדים, אחרי שיפורסמה הידיעה בדבר ההחלטה להעלות את שכר-הלימוד באוניברסיטאות. העסקן הסטודנטיאלי התכוון בוודאי לאיזמי הסדרות הסטודנטים להשביח את הלימודים, מיד בתחילת שנת הלימודים הקרובה, בעוד כחודש וחצי.

אולם אימרה זו נכונה גם לגבי המתרחש בחבריה-החדרים של הרשימות הסטודנטאלי ליות השונות בקמפוסים של האוניברסיטה טאט.

קמפוס מאחר. את הסטודנט הישראלי מאשימים בדרך-כלל באדישות לנער שה סביבו, אפילו כאשר הוא נפגע ישירות, אך באדישות זו אי-אפשר להאשים את פעילי הסטודנטים באוניברסיטאות השור, נות, הרואים את תחילת דרכם הפוליטית בפעילות במסגרת רשימות הסטודנטים. בדרך-כלל מצויות באוניברסיטאות שלוש רשימות עיקריות, שמאחריהן ניצבות הר מפלגות הגדולות: מערך, ליכוד ומפד"ל.

בשנה האחרונה בלטה באוניברסיטה הר עיברית בירושלים ובקמפוס של אוניבר-סיסט חיפה דווקא רשימה שבאופן רישמי, לפחות, אינה מפלגתית — או, ליתר דיוק, כהגדרת אחד מפעיליה, אינה נתמכת מ בחינה כספית על-ידי שום מפלגה — הלא היא „קמפוס“ קמפוסם הירושלמי הפגין, אירגן אירועים משותפים ליהודים וערבים, זבעצם „הכניס את הפוליטיקה לאוניברסיטה“, כדברי סטודנט יהודי, הפעיל בקמפוס הירושלמי. „אבל הוא גם הוכיח שהיהודים וערבים יכולים, למרות הכל, להיות בדורקים.“

קמפוס — קבוצת למעורבות פוליטית וחברתית סטודנטאליה, עמדה מאחורי מרבית הפעילויות בקמפוסים בירושלים ובחיפה, כאשר שתי הקבוצות, הירושלמית והחיפאית, שומרות על קשר צמוד ומתי מיד.

רשת ארצית. בימים הקרובים מתחיי לות ההתארגנויות המחדשות של כל הר רשימות באוניברסיטאות השונות. באוני-ברסיטת תל-אביב יש כבר „כאבראש חדש לפעילי הסטודנטים“. כאבראש זה נגדם בגלל השמועות על הקמת רשימת קמפוס באוניברסיטת תל-אביב. בתחילה נטו פעילי המפלגות השונות שלא להתייחס לרעיון הקמת קמפוס בתל-אביב בדצינות רבה מדי. כיום, הקמת קמפוס הוא כבר עובדה מוגמרת.

מקימי קמפוס התל-אביבי, שיהיה קשור בשאר הקבוצות היהודיות-ערביות שבאר-גיברסיטאות האחרות, הגיעו ממפלגות ומורמים שונים. המאפיין העיקרי של הר קבוצה התל-אביבית הוא רצונה ביצירת מיסגרת יהודית-ערבית. „כדי להוכיח לי כולם שאפשר לפתור את כל הבעיות בארץ הזאת, אם רק רוצים“, כדברי אחד מראשוני הרשימה החדשה.

ועד הסטודנטים הערבים כבר הבטיח את השתתפותו, לזמון נציגי מוקד, רישוי מת הסטודנטים „פולמוס“ ואנשי רק"ח באוניברסיטת תל-אביב. נראה שלקמפוס יצטרפו גם אנשי הקיבוצים, תומכי שר-שאותם יארגן ישראל אמל, מרכז החסיכה הצעירה במפ"ם.

קוד ציחצוח חרבות. „אני כבר יכול לשמוע את ציחצוח החרבות ואת המלי-חמות ברשימה החדשה, עם פתיחת שנת הלימודים“, אמר אחד הסטודנטים. מפעילי אגודת הסטודנטים באוניברסיטת תל-אביב, פיתאום ישכחו כולם את ענייני שר-הלימוד רשביחת הלימודים, יהיה באלאגן שלם ומילחמות בין הסטודנטים.

„אנחנו נשיג בכך את מטרתנו“, התי בטא אחד מראשי קמפוס. „נוציא את הסטודנטים מאדישותם, ונוכיח כי הסטר-דנטים בארץ אינם כוח חלש יותר מסטר-דנטים בחו"ל.“

כשהייתי בן חמש, רציתי משום-מה להיכנס פעם לתוך הקרייה בתל-אביב. השוטר ב- שער לא רצה לתת לי להיכנס. אני ילד העצמאות, אמרתי לשוטר, נא לתת לי לעבור, אני מספרת שהשוטר הגיח לי לעבור.“

באותו גיל הוא זכה במילגת-לימודים מטעם ראש-עיריית תל-אביב דאז, ישראל רוקח, מן הגנן ועד לאוניברסיטה. מזל נוסף שלו: בגלל סיבות בריאותיות לא גייס אותו צה"ל לשירותיו. רק לאחרונה התגייס עמיקם לצבא ל- חצי-שנה, במסגרת הבדיקה מחדש של משוחררי צה"ל. גיוס זה היה מלווה בשע-רוריה ציבורית (העולם הזה 2034) כאשר התברר אז כי עמיקם, שהוצב בלישכת דובר-צה"ל, המשיך לכהן — אם כי באופן לא רישמי — כדובר העירייה וקיבל, נוסף על משכורתו הצבאית בת 1200 הלירות, משכורת שמנה מהעירייה, כרגיל.

„אני לא

צריך אותה“

במשך השנים שבהן היו נשואים נדמה היה כי אסתי היא הרעיה האידאית. „הזהרתי אותה“, סיפר עמיקם, „כשקיבלתי עלי את התפקיד. ברור היה לשינוי, שנצטרך לוותר, קאריירה אין עושים בלי ויתורים. ואסתי הסכימה, היא הבינה שכך צריך.“

אסתר מודה כי כך גם הבינה, „וכלפי חוץ היה הכל בינינו בסדר. אבל יש גבול לכל דבר, אני הפכתי שיפחה בבית, אך-ורק שיפחה. עמיקם היה עובד כל היום, בל מאוחר בלילה ונופל על המיטה. כמעט שלא היינו יוצאים מהבית. היינו יוצאים רק למקומות שציצי' היה מסכים שעמיקם יביא אותי, או רק לדברים שאלהים היינו מקבלים הזמנות בלי סוף.“

לעמיקם יש כלפי אסתר-היקו טענות מסוג שונה: „הבית שלנו אף פעם לא היה נקי ומסודר. אסתי הונחה את הילד, ולא היתה בכלל אמא. היא ילדה מפונקת וקפריזות, וכל מה שיש לה בראש זה רק תיא-עצמה. היא לא היתה אשה ורעייה משום בחינה שהיא.“

„אני לא צריך אותה. היא לא מגיעה לרמה האינטלקטואלית שראוייה ל- אשת דוברת-העירייה. היתה מתבייש לצאת איתה אל אנשים. אחרי הכל, אותי מכירים. לי אין בעייה אצל בחורות. יש לי המון בחורות אם אני רוצה, אז בשביל מה אני צריך את אסתי? אני רוצה להתגרש ממנה בכבוד, לגמור את העניין ושזה לא יפריע לי בעבודה. אני לא צריך שיעשו לי סקנדלים בלישכה של ציצי' כמו שהיא עשתה לי.“

מאבק הגירושין בין אסתי לעמיקם רק החל. כבר עתה הוא ניהן בכל הסממנים המבטיחים שהוא יהיה כסוער.

היום אני יודעת שהחברים שלי צדקו.“ לגבי עמיקם השאפתן היתה אסתי מציאה של ממש. נוסף על יופיה, היא באה מבית עשיר, וכספם של הוריה היווה בסיס איתן ביותר לרכישת הדירה המפוארת של הווג ומכוננית הפיאט 124 שלהם.

כשהחליטו השניים להתגרש, אחרי שי- נולד כבר בנם מיכאל „מיקי“, אפשר היה לחשוב כי בין שני אנשים תרבותיים ית- כצעו הגירושין על מימנוחות.

„אבל לעמיקם יש פיתאום דרישות שאני לא יכולה לעמוד בהן“, מסבירה אסתי. „הוא רוצה סכום של יותר מ-100 אלף לירות, ערכה של מחצית הדירה — למרות שהוא יודע שאת מרבית הכסף לדירה ולריהוט שילמו ההורים שלי, או שזה מכספי הירושה שקיבלתי אחרי שאבא שלי נפטר. הוא הלך לבנק, והוציא מהחשבון המשותף של- נו את כל ההסכומות. המכוננית, שהיא משור- תפת לשנינו, היתה בתחילה ברשותי. עמי- קם מתגורר כעת בבית הוריו, שנמצא כמה פסיעות ממקום-העבודה שלו בעירייה. אני גרה מחוץ לעיר, והבן ואני צריכים את המכוננית. היא הרגליים שלנו. אבל עמיקם פשוט בא יום אחד ונגנב את המכוננית, עוד לפני שבית-המישפט החליט ברשות מי היא תישאר.“

לעמיקם יש טענות נוספות נגד עמיקם. „כשהוא בא הביתה, הוא מכה אותי מכות נמרצות. התלוננתי עליו במישטרה, אבל זה לא עור כלום. במיסגרת עבודתו הוא מכיר את כל הקצינים הבכירים במישטרת תל-אביב, והם לצידו.“

„היא

תקפה אותי“

בינתיים קבע בית-הדין הרבני סכום מזונות חודשי שאותו חייב עמיקם לשלם לאסתי ולבנו מיקי, למיחיתים. אך עמיקם אינו עומד בתשלומים. מדי חודש נאלצת אסתי להוציא נגדו פקודת-מעצר, ורק אחרי שהיא מוצאת שוטר שעוצר את עמיקם ומובילו אל מאחרי סורג ובריה, רק אז משלם עמיקם את דמי-המחיייה של מישפתתו, ומשתחרר מהכלא.

עמיקם עצמו מכחיש את טענותיה של אסתי מכלי-כול: „אני מעולם לא הרמתי עליה יד. להיפך, היא תקפה אותי, והגשתי על כך תלונות במישטרה. אני גם לא מב- קש יותר ממה שמגיעה לי. הדירה שייכת לשינוי, וכך היא גם רשומה. כל מה שאני רוצה זה את החצי שמגיע לי.“

עמיקם כפירא הוא מן הצעירים שגולדו עם כפית של מזל בפיחם. חרמו לכך ניתן כבר בתאריך-הלידה שלו. עמיקם גולד ב- יום הקמת המדינה, והוא אוהב לספר, ב- הגאה גלויה, כיצד הוא מנצל זאת: „ילדים לא היו מרביצים לי בילדותי, מפני שי- תמיד דאגתי להעזיר שאני ילד העצמאות.“

הכל פרט לתיוק

עונג לתיוק

אלנבי 96, 70 613207

הנחות לחגים

הזמנות - גם בזמן הריון

ארנקי פלפל

ארנקי יבוא אופנתיים לגבורח וגברים

ארנקי ג'ינס נתחידים וסטודנטים

דיזינגור 76 ת"א 290524

2.880 ל"י

בלבד

תעלה לך מודעה

בגודל עמוד

ב

השולם הזה